

MĀ•MA SE SNAĀ½Ā•, ALE ...

PondĀĀ-, 01 kvĀĀten 2023

MĀĭm

syna a na kudlanku jsem kvĀĀli nĀĀmu psala uĀ¼ jednou, k podzimu. Jsou to stĀĭle stejnĀ© problĀ©my; mĀĭ dluhy, a hlavnĀĀ teĀ• je v podmĀ-nce, mĀĀl si sehnat prĀĭci. Ale ono se mu nechce, doma nehne ani prstem a jeĀĭtĀĀ mĀĭ chovĀĭnĀ- Ā™eznickĀ©ho psa. TakĀ© jsem ho vychovĀĭvala sama, jeho bĀĭjeĀ•nej fotr zaĀ•al chlastat a mĀĀ mlĀĭtit, a Ā¼e by o kluka mĀĀl zĀĭjem nebo platil alimenty... cha, cha! MuĀ¼skej vzor pĀ™itom kluk doma mĀĀl - dĀĀdu. Ale nakonec - mantinely se nastavily, naĀĭla jsem mu prĀĭci, a od listopadu tam snad chodĀĀ-

Ā pajz je zamĀ•enĀ½, lednice

prĀĭzdnĀĭ a dispozici mĀĭ polĀ©vky z pytlĀĀku, chleby, Ā•aj a nejlevnĀĀjĀĭĀ- salĀĭm nĀĀkdy jogurt. Ā½ijeme s mĀĀmi rodiĀĀi v RD a tĀĭta teĀ• podal jako vlastnĀĀ-k nemovitosti Ā¼Āĭdost o zruĀĭenĀĀ- synova trvalĀ©ho pobytu a bylo uĀ¼ postoupeno sprĀĭvnĀĀ-mu Ā™Ā-zenĀĀ- a bude to mĀĀ-t jako pĀ™ekvapenĀĀ-

On se chovĀĭ poĀ™Āĭd jako hovado a

to moc dobĀ™e vĀ-, Ā¼e pokud se nebude chovat pĀ™ĭjatelnĀĀĀ, pĀ™ĭspĀĀ-vat na domĀĭcnost a platit si svoje dluhy, tak pĀĭjde! Je mu to ale Ā°plnĀĀĀ pĀĭrek!

VĀ-m, Ā¼e jedinĀ© sprĀĭvnĀ© je

poĀ•kat na to, aĀ¼ bude mĀĀ-t zruĀĭenĀ½ trvalĀ½ pobyt a vyrazit ho. JenĀ¼e pak pĀ™ĭjde na Ā™Ādu opĀĀt ta mĀĭma....a jsem Ā°plnĀĀĀ v hĀĭji.

Kam pĀĭjde, kde bude bydlet,

co bude jĀĀ-st? Bude krĀĭst, spĀĭt na nĀĭdraĀ¼ĀĀ-...?

Je to hroznĀĀĀ tĀĀĀkĀ½, uĀ¼

chodĀĀ-m k psychiatrovi. A ten radĀĀ- vyhodit a hotovo a dĀĭl Ā¼e uĀ¼ je to na nĀĀm. A to mi Ā™ĀĀ-kĀĭ poĀ™Āĭd dokola. MĀĭm pocit, Ā¼e Ā¼ĭju v hodnĀĀĀ zlĀ©m snu a nĀĀkdy se z nĀĀĭ musĀĀ-m probudit, jenĀ¼e on to nenĀĀ- sen. VĀ-m, Ā¼e jsem to moc nezvlĀĭdla, ale podĀĀlila jsem se vĀĭm s tĀĀ-m, Ā¼e nĀĀkdy ani mantinely atd. nejsou moc platnĀ© a jedinĀ½, komu to ve finĀĭle rve srdce, je opĀĀt ta mĀĭma. A spratkovi je to fuk, nebo to pĀ™edstĀĀ-rĀĭ.

Ten mĀĀĭj dĀĭreĀ•ek je pĀ™ĭtom vyuĀ•enĀ½, ale

dĀĀlat to nechce (cukrĀĭĀ™) a pĀ™ĭtom to chtĀĀĀl studovat a jĀĭ to zase zaplatila. Ono vĀ¼dycky s nĀĀ-m byly problĀ©my a nĀĭvĀĭtĀĀvy psychologa uĀ¼ na prvnĀĀ-m stupni, ale co se dĀĀje za poslednĀĀ-ho pĀĀ roku, to nemĀĭj obdoby. Jsem zoufalĀĭ, vyĀ™Ā-zenĀĭ, absolutnĀĀĀ neĀ¼ĭju svĀĭ Ā¼ĭvot a mĀĭm kluka uĀ¼ plnĀ½ zuby, jenĀ¼e je to moje dĀĀ-tĀĀĀ. TakĀ¼e ho chvilka i nenĀĭvidĀĀ-m a plĀĭnuju, jak si z jeho pokoje udĀĀĀĭm pracovnu, aĀ¼ vykydĀĭm to smetĀĭtĀĀĀ a poĀ™Āĭd dokola. Ale hlavnĀĀĀ mĀĭm o nĀĀĭj strach. UĀ¼ si vĀĀ bec nevĀĀ-m rady... RENATA